

Sygnatura akt: V GC 173/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 03 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 03 lipca 2017 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko – J. Ś. (1)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego J. Ś. (1) na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 1 168,49 złotych (jeden tysiąc sto sześćdziesiąt osiem złotych czterdzieści dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 21 października 2016 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo z pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30,00 złotych (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 377,00 złotych (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,
4. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 173/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. pozwem z dnia 21 października 2016r. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego J. Ś. (2) kwoty 1.214,71 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pierwotny właściciel pojazdu zawarł z (...) S.A. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych na okres 12 miesięcy. Została wystawiona mu polisa ubezpieczeniowa (...) nr (...) dla pojazdu mechanicznego marki R. (...) – rocznik 1999 o numerze rejestracyjnym (...). W dniu 7 listopada 2013r. pojazd został zbyty i wydany pozwanemu (kupującemu). Pozwany będąc nabywcą pojazdu, w przypadku gdy nie chce kontynuować ubezpieczenia może wypowiedzieć umowę – na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Pozwany jednak nie wypowiedział umowy ubezpieczenia i obowiązany był zapłacić składkę w kwocie 939,40 zł. Wierzytelność tę (...) przelał na rzecz powoda na podstawie cesji wierzytelności z dnia 18 grudnia 2014r. Powód poinformował pozwanego na piśmie o cesji wierzytelności i wezwał pozwanego do zapłaty przedmiotowej wierzytelności. Powód domaga się od pozwanego zapłaty kwoty głównej oraz skapitalizowanych

odsetek ustawowych za opóźnienie. Na kwotę żadaną pozwem złożyła się należność główna wynikająca z nieopłacenia składki w wysokości 772,34 zł, skapitalizowane odsetki od kwoty 772,34 zł w kwocie 229,09 zł, rekompensata za koszty odzyskiwania wierzytelności w wysokości 167,06 zł stanowiąca równowartość 40 euro, wg kursu z 31 października 2013r. oraz kwota 46,22 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki od kwoty 167,06 zł. Do pozwu załączono potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia z 27 sierpnia 2013r., umowę sprzedaży wierzytelności 1/12/2014 z 18 grudnia 2014r. zawartą pomiędzy (...) S.A. w (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. z wyciągiem z załącznika do umowy, przedsądowe wezwanie pozwanego do zapłaty, zawiadomienie pozwanego przez (...) S.A. o przelewie wierzytelności na rzecz powoda z dnia 12 stycznia 2015r.

Pozwany nie podjął w terminie odpisu pozwu, wysłanego mu przez Sąd na wskazany w pozwie adres jego pobytu stałego. Nie wniósł odpowiedzi na pozew. Nie stawiał się również na rozprawie wyznaczonej na dzień 3 lipca 2017r., nie odbierając zawiadomienia wysłanego na wskazany adres.

Zgodnie z art. 339 § 1 kodeksu postępowania cywilnego jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo pomimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2 art. 339 k.p.c.).

Wobec treści cytowanego wyżej przepisu Sąd nie przeprowadził postępowania dowodowego, przyjmując za prawdziwe twierdzenia wskazane w uzasadnieniu pozwu.

Roszczenie powoda podlegało uwzględnieniu zarówno w zakresie żądania zasądzenia roszczenia głównego jak i odsetek od roszczenia głównego albowiem jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.).

Ponadto Sąd zasądził od pozwanego koszty windykacji stanowiące równowartość kwoty 40 euro, wynikające z art. 10 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 28.03.2013r. poz. 203). Ustawa ta wprowadza dwa rodzaje kosztów windykacji jakich może żądać od dłużnika wierzyciel niezależnie od wysokości niezapłaconej wierzytelności. Pierwsze są kosztami zryczałtowanymi i wynoszą równowartość 40 euro, przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne (art. 10 ust. 1 ustawy). Równowartość 40 euro należy się wierzycielowi za każdym razem kiedy dłużnik przekroczy termin zapłaty ustalony w umowie bądź na fakturze, niezależnie od rzeczywiście poniesionych kosztów.

Oddaleniu podlegało jednak żądanie powoda zasądzenia skapitalizowanych odsetek od kwoty stanowiącej równowartość kwoty 40 euro. Kwota ta ma zbliżony charakter do kosztów sądowych, co do których przesądzone w orzecznictwie niedopuszczalność naliczania odsetek (uchwała Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 20 maja 2011r., III CZP 16/11, Legalis nr 319212). Obowiązek zapłaty odsetek stanowi dla dłużnika swoistą sankcję za niewykonanie świadczenia w terminie. Dopuszczenie możliwości naliczania odsetek od kosztów odzyskiwania należności, które realizują się właśnie na skutek nieterminowego uregulowania zobowiązania, prowadziłoby do nadmiernego obciążenia dłużnika i powstania piramidy roszczeń związanych z nieterminowym uregulowaniem zobowiązań.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 100 k.p.c., obciążając nimi w całości pozwanego albowiem powód uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania. Na koszty, których zwrot należy się powodowi od pozwanego złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w kwocie 360 zł w oparciu o § 2 pkt.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z dnia 5 listopada 2015r. poz. 1840) wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa.

/-/ SSR Magdalena Berczyńska-Bruś